

ligere har Velilighed til at bemærke, hvor vigtigt jeg anseer det for at være, at det communale Initiativ kommer til en syldig Anvendelse ved denne Velilighed, fordi der virkelig ikke kan være Tale om her i Kjøbenhavn, hvor man ikke er kjendt med de locale Forhold, at give uniforme Regler for det, der skal gjælde omkring i Kjøbstæderne; det er dog nødvendigt, at man først faaer de fornødne Oplysninger i saa Henseende, inden man skrider til at affatte det Udkast, der i sin Tid skal være Gjenstand for endelig Forhandling. Fra hvilket Standpunkt man altsaa seer Sagen, saa troer jeg ikke, at der kan være Betænkelighed ved den Affattelse, Paragraphen nu har faaet.

Et Hovedspørgsmaal under Forhandlingen idag har selvfølgelig været Spørgsmaalet om, hvorvidt Lovudkastets 3die Affnit enten heelt eller dog for en væsentlig Deel bør bibeholdes. Jeg skal imidlertid ikke i dette Dieblis komme dybere ind paa denne Gjenstand. Naaget jeg er af den modsatte Anskuelse af den, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds fremsatte, kan jeg dog i Gæt og Alt slutte mig til hans Fremstilling af Sagens Sammenhæng. Det forekommer mig ogsaa, at denne var saa upartist og fuldstændig, at jeg kan acceptere disse Præmisses, og endogsaa, hvis jeg forstod ham ret, det Resultat, hvortil han kom, nemlig at det var en Skjønssag, om man paa Grund af de Fordele, som han indrømmede, at der var ved at indføre denne høist ufuldstændige Offentlighed og Mundtlighed ved Behandlingen af Politifager, vilde finde sig i de mindre væsentlige Ulemper, der paa den anden Side fulgte med, og navnlig finde sig i at indføre en saadan Foranstaltning i en saa lidet syldig Form, ligesom ogsaa finde sig i den Ulempe, der kunde siges at ligge deri, at den kunde tænkes at træde forstyrrende i veien for den paatænkte Omordning af Retspleien. Jeg behøver ikke at sige, at jeg har søgt at sikkre mig ved at indhente den Commissions Betænkning, som har denne Sag under sin Overveielse, og at jeg ved det, som er fremkommet fra Commissionen, har fundet endeel Betænkeligheder, som ogsaa jeg har næret, ganske væsentlig fjærne. Paa den

anden Side troer jeg, at det for alle dem, som sætte nogen Pris paa og nære noget Haab til denne eventuelle Omordning af Retspleien, maa være af Betydning, at man faaer, hvad man kan faa iforveien, for at skaffe denne Omordning Indgang i Folket og Sympathi omkring i Landet, for itide at vænne Folk til de store Forandringer, vi maae gjøre, naar vi skulle have en saadan Omordning, saa at Folk ikke drue i Embedsmænd, om jeg saa maae sige. Vi maae virkelig vænne Folk til at see mange Smaasager afgjorte ved en ganske anden summarist Behandling end den, vi fortiden have, hvor man kan gaae 3 Instanser igjennem i Sager, hvor der er Spørgsmaal om en ringe Bøde eller Fængselsstraf. Jeg mener, at man itide maa vænne sig til, at man ikke i den Grad og i det Omfang som nu kan faa Sager appellerede. Det maa jo have væsentlig Interesse, at Domstolene i Tiden omkring i Landet, saavidt Omstændighederne og Forholdene tillade det, blive mere fortrolige med denne Behandlingsmaade af Sager, som upaatvivlelig vil gjøre sig mere og mere gjældende, naar vi virkelig komme ind paa en Omordning. Netop det at træde lidt forberedende frem for en eventuel Omordning har været mit Hovedmotiv til at tiltræde, hvad der i saa Henseende er foreslaaet af Processcommissionens Minoritet; men jeg indrømmer med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, at det Hele er en Skjønssag. Jeg troer ikke, at man vil komme langt videre, jeg troer med den samme ærede Folkethingsmand, at Sagen, forsaavidt man vil gaae ind paa en Halvheds- eller Trediedeels Gjennemførelse af Offentligheds- og Mundtlighedsprincipet, nu fra Processcommissionens, fra Regjeringens og Landstingets Side har nydt en saadan Behandling, at man i Grunden i det Væsentlige kan berolige sig derved. Jeg troer ogsaa, at adskillige af de af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds fremsatte Anker om dette Affnit ikke vare saa fuldstændig begrundede, som har syntes at forudsætte, og navnlig vil jeg haabe, at den Forventning, han nærede om, at det skulde være klart for Thingets Fleertal, at dette Affnit, som det er, var ubrugeligt, ikke maae slaae